

Menujzy tak, so jeno ton shtworty Thel wot njeho Kostowki puschcza, Korjenje dobydže a Płody pschinese. Shtu da može saprjecz, so by Sswjet sly newostal, hacz je runje to Sstowo a to Prjedowanje prawe, cziste, dobre, a same we sebi plodne? Njetk hyn ja prajit, so my wot nascheje Wuczby hjescheje nochzemny reczecz: sa czo my tu samu dzerzimy. To pak dyrbja czi Podjanszy posnacž, a žaneho Džaka sa to mjecz, so, hacz runje to Prjedowanje prawe, a ton Prjedar pobožny je, da tolla ton Sswjet sly wostanje, a ho na tem Sstowi nepoljepschuje. Pshetož tudy steji niz jeno te Prjedowanje Krystufowe, so jeno ton shtworty Thel teho Ssynmenja Płody pschinese, ale tejšch jeho hegen Serempel (wot Jana a tych Japoschtolow chzemny melczecz) so je nemože tak daloko pschinesz, so by kojdy wjerit, a to Sstowo hohrjewsak. Ton najwetschi Thel je, a wostanje sly, a bes Płodow, ton najmenschi Thel ho poljepschuje a wjeri. Je ho to s Krystufom, stym Ssynom Božim, stym najwoschim Prjedarjom tak podało, kajki da je to Džiw, so je ho Janej temu Chczenikej, tym Japoschtowam, tak schto, a nam tejšch džensnischi Džen ho tak dže? Chzemny tehodla na tu Wuczbu hwaricz, a prajicz, so je neprawa? Da prajmy tejšch, to Ssynjo neje dobre, kotrej na Pucz, na Skafu a bes Czernje panje. Ale my dyrbimy je pshewobrocžicz a Boha nelestrowacz. Jeho Sstowo je to Ssynjo, kiž wuhyte budže, to same

Sstowo je bes Poruka, dobre a sbožnych czinjaze, a po swojej Naturi nemože hinak, hacz Płody pschinesz. So pak wono schudžom Płody nepschinese, tehodla schak Bohu a jeho Sstowu Winu nedawaj, ale tej Rohli, kotraž dobra neje, we kotrejž ho tehodla to Ssynjo pokasycz a bes Płodow wostacz dyrbi. Tehodla czi Podjanszy nedyrbja naschu Wuczbu schtrafowacz, tejšch neprawu nerjekacz, dokelž ho pschinej tak welje Pohorschowanja namaka, ale dyrbja ho sami a wschitkich drubich Ludži schtrafowacz kiž žanu pjeknu, czistu a dobru Wutrobu nimaju. Pshetož Wina neje teho Sstowa, ale tych Wutrowow, te su necziste a nepotziwe. Ktym pschindže ton Czert, schczuje a nuczi jich pschecžiwu Božemu Sstowu, kajž ton Knes we drubim Pshirunanju praji, pola Matthea na 13. Wot teje dobreje Rohlje, na kotruž dobre Ssynjo syte bje, a tolla Nerjad na nej rožiske. Jeli so ty praschesch, dže ton Nerjad sem pschindže; Da wuk to tudy wot Krystufa, ton Czert, praji won, syje jon bes Pshenzu. Ton nemože cžerpicz, so by wschitko cziste byto, a hacž won je runje schitku Pshenzu wurodowacz nemože, da schak naknyje won tolla Nerjad donej. Shtu pak chyt tehodla temu Sstowu Winu dawacz, a prajicz, so je Wini na tajkeje Stolzje.

Tehodla wuk tudy kojdy, so stem Ewangelionom nidy hinak nebudže, hacž ton Knes pshes to Pshirunanje tudy krosemenju da, menujzy, so ho